

Medlem, der tillige er Medlem af Jernbane-directionen (David), kan det vel nu siges, at det er vist, at vi Intet ville opnaae, dersom vi gaae ind paa Endringsforslaget, og det ikke blot fordi det staaer i det Uvisse, om det overhovedet vil være muligt at anlægge denne Bane for de Summer, der ere beregnede at ville medgaae, og som Staten skulde garantere, men ogsaa fordi det efter det ærede Medlems Udtalelser maa ansees som givet, at Directionen efter omhyggelig Overveielse anseer dette Anlæg for umuligt eller i alt Fald for at ville medføre væsentlige Tab for Selskabet. Jeg tør vel derfor sige, at ligesom mit eget Standpunkt sikkert er det samme, som det var, dengang Forhandlingerne idag begyndte, saaledes er ogsaa hele Udvalgets Stilling endnu steds den samme, og vi maae derfor — med Undtagelse naturligtvis af den ærede Forslagsstiller af Endringsforslaget — indstændigt anmode det høie Thing om at forkaste Endringsforslaget. Skulde endogsaa det, der da maatte komme ud af Forhandlingerne, kun fortjene det Navn, som den høitærede Indenrigsminister har givet denne Sydbane, som jeg har tilladt mig at kalde en Sydbøllbane, nemlig en „Stump“ Jernbane, saa forekommer det mig dog, at det er en Stump, der vel er værd at tage med. Efter vort Lands Størrelse er det dog ikke nogen ganske ringe Udsvikling af vort Jernbanesystem, og ganske synes det mig, turde det ikke glemmes, at det, som nu i flere Aar har staaet for os som et Formaal, nemlig at bringe den sydlige Deel af Sjælland og bringe Volland og Falsters Beboere i Forbindelse med Pulsaaen, der gennemstrøker Sjælland, og derigennem i Forbindelse med Hovedstaden paa den ene Side og paa den anden Side med den vestlige Deel af Riget, med Jylland — det vilde vi dog under alle Omstændigheder opnaae. Jeg kan heller ikke troe Andet, end at vi derved virkelig gjøre den høitærede Indenrigsminister en Tjeneste, og kan ikke troe Andet, end at det stadig maa være hans Ønske at bevare den Frihed, som Lovforslaget indeholder for ham. Vel hører jeg, at han oprindelig har interesseret sig for en Bane, der gik over Rjøge, og vel hører jeg, at han kun har fremlagt Lovforslaget, fordi det fra Jernbanedirectionens

Side var stillet som Betingelse for at overtage Driften af de jydsk-syenske Jernbaner; men det maa dog ikke glemmes, at allerede ved første Behandling blev det her bemærket, at Jernbaneselskabet ikke havde stillet sig saaledes, at det skulde have udtalt, at det ikke vilde gennemføre denne Bane, hvis det ikke kom til at overtage Driften af de jydsk-syenske Baner, og den høitærede Minister havde da ingen Erindring derimod at fremsætte, og jeg troer dog, at vi efter de Forhandlinger, der havde fundet Sted, om Overtagelsen af de jydsk-syenske Baners Drift, allerede dengang omtrent kendte dette Lovforslags Stæbne og saa, at det ikke vilde blive Spørgsmaal om at give en Betsønning eller Præmie til det sjællandske Jernbaneselskab, men at det, vi vilde arbejde for, var at erholde denne Jernbane for sig udført ved Jernbaneselskabet. Jeg skal derfor indstændigt anmode det høie Thing om at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger som vedtaget ved anden Behandling.

David: Jeg kan ikke nægte, at jeg er i en noget egen Stilling navnlig ligeoverfor det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer). Han har idag sagt, at jeg har nu for anden Gang gjort ham en Fornøielse under disse Forhandlinger, og jeg har derfor troet, at han vilde gjengælde mig denne Fornøielse, som jeg har gjort ham; men jeg maa tilstaae, at det netop har været det Modsatte af Fornøielse, jeg har haft ved at høre ham, ikke blot fordi han har modsagt mig, men fordi jeg har gjort den Opdagelse, at den ellers saa klarseende og forstandige Mand, naar han kommer ind paa visse Materier, virkelig geraader i et mere eller mindre uigjennemtrængeligt Mørke. Jeg kan dog ikke indlade mig paa at ophøse, hvad der idetmindste for mig staaer som det mørkeste Punkt af dette hans Foredrag, men jeg skal, naar han som et Deviis paa, hvad der i Tiden kunde skee, som man velbliffelig havde troet ikke kunde skee, anførte Klampenborgbanen, tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvor besynderligt han, hvergang han kommer til at tale om Jernbaner, synes at forvirre sig. Han mener jo nemlig, at denne Bane blev nægtet saalænge, indtil det sjællandske Jernbaneselskab bestemte